

Tutkulu Ölüm Ve Melek

— Mikail Dede · 04 Aralık 2024

kaf dağına çıkmış
ışılıyor parlak sanki
tanrıyı görmüş

orada, sanki inmiş bir vahi
gök yüksekliğinde
yaklaşmış oraya

melekler seviyesinde
açılmış kanatları
sanki birer kanlı pençe

el ele aşağı atlayacaklar
unutulmuş oldu artık bu aşk
en azından tutkulu bir ölüm

niyet, hakikate dönüşüyor, iyileşiyor
düşüyorlar, düşüyorlar çukura
ıssız bir yokluğa çevirdiğinden beri

uzaktan görüntüsü
bir ağaç gövdesi gibi
güneş, hilal ve yıldızlar gibi

her zamanki gök, mavi
ve üzerlerinde cennet kuşu
ve acıları büyümektedir

iki ruh renkli ışık saçıyor
sıra dağlar gibi, art arda
uçurumların, nehir yataklarından

dumanlar yükseliyor, ağlarken
ve şeytani fısıltı, atlayın
açıklıyor, çıplakların acısı, acı

daha yüksek, yapacakmış! o kuleyi
Nemrut'un evine yakın
bir nota, bir sessizlik

gözle görünmekte
o iki ruh öldü, bunu anlıyoruz
hepimiz, yaşadık, tattık bu acıyı;...